© El Periódico de Catalunya. Tots els drets reservats.
Aquesta publicació és per a ús exclusivament privat i es prohibeix la seva reproducció, distribució, transformació i ús per a press-clipping.

Francina **ALSINA**

Presidenta de la Taula del Tercer Sector Social

«La gent vol creure que la pobresa ja no és tan visible, però ho segueix sent»

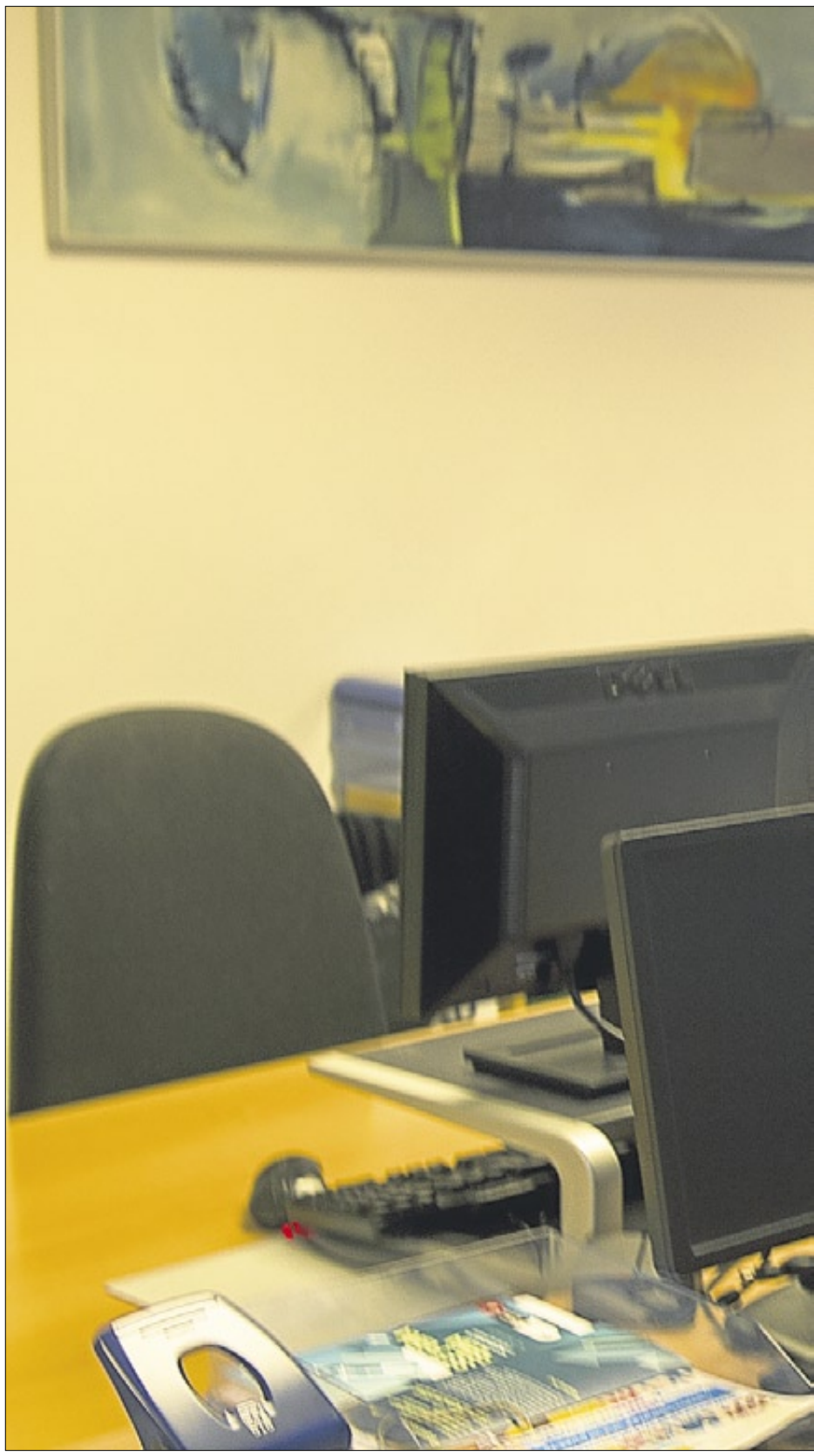

Francina Alsina, presidenta de la Federació Catalana de Voluntariat Social (FCVS) des del 2010, va assumir el 10 d'octubre i durant els pròxims tres anys la presidència de la Taula del Tercer Sector Social de Catalunya, un organisme que uneix unes 3.000 entitats socials de diversa índole. Alsina, que és pèrit cal·ligràfic judicial, té a la seva mà, en un complex context polític, reconstruir una taula que ha viscut una crisi interna després de la dimissió en bloc de l'anterior junta directiva per la seva proximitat amb ERC i les acusacions de la suposada alineació de l'anterior president, Oriol Illa, amb la Generalitat.

Rosa Mari **SANZ** | Teresa **PÉREZ**

–Començada una nova etapa, ¿quina és la prioritat de la Taula del Tercer Sector Social per als pròxims tres anys?

–Sobretot no trencar les dinàmiques ja començades. Ens centrarem, com hem estat fent, en la protecció de les famílies en la seva totalitat. Les xifres que ens arriben de pobresa són dramàtiques. Realment espanten... És duríssim veure com l'afecta d'una manera tan bèstia a una criatura prenent-li oportunitats de la vida. Ja estàvem incidint en aquesta línia i ara no innovarem, sinó que continuarem cap a una societat del benestar.

–¿Com es notarà, doncs, el relleu a la taula?

–La diferència radicarà principalment en la manera de portar a terme les coses. El nostre equip té l'accent molt posat que totes les federacions tinguin el seu lloc i es puguin sentir protagonistes de la tasca que porten a terme. Volem compartir més els grups, els lideratges. I comptar més amb l'assemblea. La pretensió és que quan hi hagi algun assumpte que ens afecta a tots que es pugui parlar i es pugui debatre i que ningú se senti exclòs. Les 35 federacions, que representen 3.000 entitats, han de sentir-se part d'aquest ens, que hi ha de ser per ajudar i per donar la cara per totes. La nostra feina ha de ser establir ponts entre l'Administració i les entitats.

–S'està imposant el discurs que l'economia va millor i la crisi s'ha superat. ¿Tem que els ciutadans abaixin la guàrdia?

–La gent es fa la il·lusió o es vol creure que la pobresa no és tan visible, però ho segueix sent. És més, només parlant amb entitats t'adones que no és que hagin abaixat l'atenció, sinó que fins i tot està creixent. Hi ha alguna cosa que no està funcionant. Que ningú es pensi que la pobresa està disminuint. Les xifres són duríssimes: el 19,2% dels catalans estan en risc de pobresa, i el 60% de les llars van rebre algun tipus de prestació social durant el 2016, per posar dos durs exemples. Això és gravíssim.

–I el drama de la desocupació.

–Per descomptat, i també el de la falta de prestacions. Segons les dades de l'últim trimestre d'aquest any el 74% dels aturats (352.200) ja no cobren cap prestació. I estem parlant de 143.000 llars amb tots els membres a l'atur, o, pitjor encara, de gairebé 90.000 llars en les quals cap dels seus membres percep ingressos.

–Ara ve el fred. ¿Un hivern més seguirem sentint parlar de pobresa energètica i de vulneració de drets?

–Segurament. A més a més, ja veurem què passa amb el decret de pobresa energètica de Catalunya que va tombar el Tribunal Constitucional. Teòricament les companyies diuen que si hi ha un informe dels serveis socials municipals que alerta de la vulnerabilitat d'una família no tallen els subministraments.

–¿Quin és el col·lectiu que més la preocupa?

> La nostra feina és establir ponts entre l'Administració i les entitats socials

–Personalment són els nens. No tot és posar-los un plat de menjar a taula. És moltíssim més. No és el mateix educar en un ambient amb les tensions normals de cada casa que en una en la qual no s'ingressa res i es passen greus dificultats. La qualitat de vida que tingui el nen després estarà molt condicionada.

–¿Tenim una generació perduda per culpa de la pobresa infantil?

–No podem parlar d'una generació sencera. Certament, aquests anys de crisi han afectat una part molt important de la vida dels nens. Els nens han hagut de viure la crisi en una etapa vital molt delicada: l'escolarització, l'etapa de creixement personal... I això acaba afectant el desenvolupament de la persona. La infància és el col·lectiu més invisible i amb menys capacitat de queixar-se, i això suposa que se li ha de dedicar tota l'atenció per evitar més situacions de cronificació de pobresa. Els nens que han viscut una situació d'exclusió pagaran tota la seva vida els anys de vulnerabilitat que han patit.

© El Periódico de Catalunya. Tots els drets reservats.
Aquesta publicació és per a ús exclusivament privat i es prohibeix la seva reproducció, distribució, transformació i ús per a press-clipping.

JORDI COTRINA

AL DESPATX.
Francina Alsina, a la seu de la Taula del Tercer Sector Social.

–¿Quin país és el model a imitar en serveis socials?
–No hi ha un país modèlic on reflectir-se. Hi ha països que fan molt bé l'atenció als més vulnerables i amb els quals ens hem de reflectir. Per citar alguns exemples: ens podem reflectir en l'atenció integrada social i sanitària que es desenvolupa a Escòcia, amb l'atenció a les persones amb problemes de salut mental que es fa a Lapònia, la consolidació d'un parc de vivenda social dels Països Baixos o en les bones pràctiques per combatre la pobresa energètica que es lideren des del Regne Unit.

–Les entitats socials venen d'èpoques de retallades. Ara tampoc passen un bon moment.
–En aquests moments a més de retallades hi ha bloquejos. Començàvem a aixecar el cap d'anys de retallades en els quals hem posat molta imaginació i creativitat per tirar endavant, però ens ha vingut el 155 i el bloqueig del ministre Montoro dels pagaments destinats a subvencions per al Tercer Sector a Catalunya. Sabem que hi ha uns processos que quan se sol·liciten, com s'han sol·licitat per part de la Generalitat, han de passar unes setmanes per obtenir resposta. Encara estem en aquest període. A veure...

> Els nens que han viscut una situació d'exclusió pagaran els anys de vulnerabilitat

–Quina és la postura de les entitats en aquests complexos moments que viu Catalunya?
–La Taula ha de ser fidel a la seva missió, que és la defensa dels drets socials i de la democràcia.

–Les oenagés són prou combatives amb l'Administració o estan condicionades per les ajudes que reben?
-Sí que ho són. Aquesta xarxa d'entitats està mantenint la població vulnerable i un estat del benestar. Només faltaria que no rebéssim ajudes. Si aquestes entitats no cobren i els diners arriben amb gran retard els hauran de reclamar perquè els serveis els presta de totes maneres. A més, s'ha de pagar als treballadors. Si l'Administració no té capacitat per fer aquest servei no pot estar maltractant ni regatejant a les entitats, encara que l'ideal és tenir socis.

> Rere les oenagés hi ha molta gent que ajuda. No sempre hi ha aquesta consciència

–Són aquestes, precisament, les dates per buscar-los. Acaben de posar en marxa una nova campanya, *Defensem els drets*.
–Quan s'acosta Nadal és quan tots ens en recordem que existeix l'altre. És un bon moment per incidir en la solidaritat i nosaltres hem llançat una campanya per fer visibles aquestes entitats. Té dos vessants pedagògics molt bonics, el de denunciar les injustícies i el de sensibilitzar la població i que obri els ulls i vegi que darrere de les oenagés hi ha molta gent treballant per ajudar. No sempre hi ha aquesta consciència del gran treball que hi ha darrere.

–Com podrà compaginar la seva feina al capdavant de la Taula amb la de presidenta de la Federació Catalana de Voluntariat Social?
-Ara és complicat, però al juny, que farà vuit anys que hi soc, tinc previst deixar la federació.

–¿Seguirà col·laborant com a voluntària amb Arrels cada dissabte?
-Sempre que pugui, com faig des de fa gairebé 30 anys.